

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi da je, time što nije najkasnije do 10. travnja 2016. donijela sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu ⁽¹⁾ odnosno time što u svakom slučaju nije dostavila te propise Komisiji, Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 43. navedene direktive;
- izrekne Kraljevini Španjolskoj, u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, novčanu kaznu od 123 928,64 eura po danu počevši od dana objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze donošenja propisa potrebnih za usklađivanje s Direktivom 2014/26/EU odnosno u svakom slučaju obveze dostavljanja tih propisa Komisiji;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 43. stavkom 1. Direktive 2014/26/EU, države članice moraju najkasnije do 10. travnja 2016. donijeti i objaviti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s navedenom direktivom i Komisiji bez odlaganja dostaviti tekst tih odredaba.

Budući da Kraljevina Španjolska nije u potpunosti prenijela Direktivu 2014/26/EU i da nije obavijestila Komisiju o mjerama za prenošenje, Komisija je odlučila podnijeti ovu tužbu pred Sudom.

Komisija predlaže da se Kraljevini Španjolskoj izrekne novčana kazna od 123 928,64 eura po danu počevši od dana objave presude, koja je izračunata uzimajući u obzir težinu i trajanje povrede te odvracajući učinak s obzirom na sposobnost plaćanja navedene države članice.

⁽¹⁾ SL 2014., L 84, str. 72.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2018. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – Jana Petruchová protiv FIBO Group Holdings Ltd

(Predmet C-208/18)

(2018/C 200/29)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Jana Petruchová

Tuženik: FIBO Group Holdings Ltd

Prethodno pitanje

Treba li članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da se osoba, kao što je to tužiteljica u glavnom postupku, koja se bavi trgovinom na FOREX-u, međunarodnom deviznom tržištu, na temelju aktivnog davanja vlastitih naloga, iako preko treće osobe koja se profesionalno bavi takvom trgovinom, smatra potrošačem sukladno toj odredbi?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

Tužba podnesena 11 travnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske

(Predmet C-250/18)

(2018/C 200/30)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Mataija, E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Republika Hrvatska

Europska komisija zahtijeva od Suda da:

- utvrdi da Republika Hrvatska nije odredila da je kameni agregat odložen u Biljanama Donjim otpad, a ne nusproizvod, i da se njime treba gospodariti kao otpadom, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 5. stavka 1. Direktive 2008/98; ⁽¹⁾
- utvrdi da Republika Hrvatska nije poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala da se gospodarenje otpadom odloženim u Biljanama Donjim provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne šteti okolišu, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 13. Direktive 2008/98;
- utvrdi da Republika Hrvatska nije poduzela potrebne mjere kako bi osigurala da posjednik otpada odloženog u Biljanama Donjim otpad obrađuje sam ili da obradu povjeri trgovcu ili ustanovi ili poduzeću koje obavlja postupke obrade otpada ili privatnom odnosno javnom skupljaču otpada, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 15. stavka 1. Direktive 2008/98;
- naloži Republici Hrvatskoj da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U odnosu na povredu članka 5. stavka 1. Direktive:

Članak 5. stavak 1. Direktive sadrži kumulativne uvjete koji moraju biti ispunjeni da bi se za tvar ili predmet nastali kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta moglo smatrati da nisu otpad, već nusproizvod. Republika Hrvatska je pogrešno primijenila članak 5. stavak 1. na otpad odložen u Biljanama Donjim, budući da nije odredila da je riječ o otpadu, a ne nusproizvodu, iako za taj otpad nije osigurana daljnja uporaba u smislu točke (a) članka 5. stavka 1. Direktive.